

IV

(Πράξεις εγκριθείσες, πριν από την 1η Δεκεμβρίου 2009, δυνάμει της συνθήκης ΕΚ, της συνθήκης ΕΕ και της συνθήκης Ευρατόμ)

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 28ης Οκτωβρίου 2009

σχετικά με τις ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 99 παράγραφος 2 στοιχείο α) (όσον αφορά τον γεωργικό τομέα) και το άρθρο 124 παράγραφοι 1 και 2 (όπως τροποποιήθηκε) του περιφερειακού νόμου αριθ. 32 της περιφέρειας της Σικελίας, της 23ης Δεκεμβρίου 2000, βάσει του οποίου θεσπίζονται διατάξεις για την εφαρμογή του ΠΕΠ 2000-2006 και για την αναδιοργάνωση των καθεστώτων ενισχύσεων που χορηγούνται στις επιχειρήσεις (φάκελος ενισχύσεων C 21/04 — πρώην N 590/B/01)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό E(2009) 8064]

(Το κείμενο στην ιταλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(2010/155/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 88 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Αφού κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

- (1) Με επιστολή της 28ης Αυγούστου 2001, που πρωτοκολλήθηκε στις 29 Αυγούστου 2001, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή, βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 3 της συνθήκης, τις διατάξεις των άρθρων 99, 107, 110, 111, 112, 120, 122, 123, 124 και του άρθρου 135 παράγραφοι 3 και 4, του περιφερειακού νόμου της Σικελίας αριθ. 32, της 23ης Δεκεμβρίου 2000, βάσει του οποίου θεσπίζονται διατάξεις για την εφαρμογή του ΠΕΠ 2000-2006 και για την αναδιοργάνωση των καθεστώτων ενισχύσεων που χορηγούνται στις επιχειρήσεις (ο οποίος εφεξής αποκαλείται: «ο νόμος αριθ. 32/2000»).
- (2) Με επιστολή της 17ης Μαΐου 2002, που πρωτοκολλήθηκε στις 21 Μαΐου 2002, και της 10ης Οκτωβρίου 2002, που πρωτοκολλήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2002, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή τις πρόσθετες πληροφορίες που ζητήθηκαν από τις ιταλικές αρχές με τις επιστολές της 24ης Οκτωβρίου 2001 και της 18ης Ιουλίου 2002.
- (3) Στην επιστολή τους της 10ης Οκτωβρίου 2002, οι ιταλικές αρχές χορήγησαν συμπληρωματικές πληροφορίες μόνο σχετικά με την ενίσχυση βάσει του άρθρου 123 του νόμου αριθ. 32/2000, λαμβάνοντας υπόψη τον κατεπείγοντα χαρακτήρα του.

- (4) Η ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 123 του νόμου αριθ. 32/2000 αποσυνδέθηκε από τις άλλες ενισχύσεις που προβλέπονται στα κοινοποιηθέντα άρθρα και κηρύχθηκε συμβιβάσιμη με την κοινή αγορά στα πλαίσια του φακέλου ενισχύσεων N 590/A/2001⁽¹⁾.
- (5) Δεδομένου ότι η επιστολή των ιταλικών αρχών της 10ης Οκτωβρίου 2002 αφορούσε μόνο το άρθρο 123 του εξεταζόμενου περιφερειακού νόμου, οι υπηρεσίες της Επιτροπής, με την επιστολή της 11ης Φεβρουαρίου 2003, διαβίβασαν επιστολή υπόμνησης στις εν λόγω αρχές ζητώντας τους να απαντήσουν στα άλλα ερωτήματα που είχαν υποβληθεί στην επιστολή της 18ης Ιουλίου 2002.
- (6) Με επιστολή της 5ης Μαρτίου 2003, που πρωτοκολλήθηκε στις 6 Μαρτίου 2003, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή την απάντηση των ιταλικών αρχών στα ερωτήματα που είχαν τεθεί στην επιστολή της 18ης Ιουλίου 2002.
- (7) Μετά από εξέταση της απάντησης, η Επιτροπή κοινοποίησε την επιστολή της 2ας Μαΐου 2003, με την οποία ζητούσε περαιτέρω πληροφορίες από τις ιταλικές αρχές.
- (8) Με επιστολή της 13ης Αυγούστου 2003, που πρωτοκολλήθηκε στις 18 Αυγούστου 2003, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή την απάντηση των ιταλικών αρχών στην επιστολή της 2ας Μαΐου 2003. Στην εν λόγω επιστολή τους οι ιταλικές αρχές εξήγγειλαν ότι το άρθρο 111 του νόμου αριθ. 32/2000 επρόκειτο να αποσυρθεί και ζήτησαν από την Επιτροπή να εκδώσει χωριστή απόφαση για ορισμένα άρθρα του νόμου.
- (9) Με την επιστολή της 1ης Οκτωβρίου 2003, οι υπηρεσίες της Επιτροπής διευκρίνισαν στις ιταλικές αρχές ότι θα λαμβάνονταν απόφαση για το συνολικό φάκελο ενισχύσεων (ενίσχυση N 590/B/2001), και ζήτησαν από τις τελευταίες ορισμένες διευκρινίσεις για ένα από τα άρθρα του νόμου αριθ. 32/2000.

⁽¹⁾ Επιστολή SG(2002) D/233133 της 18.12.2002.

- (10) Με επιστολή της 7ης Ιανουαρίου 2004, που πρωτοκολλήθηκε στις 14 Ιανουαρίου 2004, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή την απάντηση των ιταλικών αρχών στην επιστολή της 1ης Οκτωβρίου 2003.
- (11) Με επιστολή της 10ης Μαρτίου 2004, η Επιτροπή ζήτησε επίσημα από τις ιταλικές αρχές τις περαιτέρω διευκρινίσεις που είχαν ήδη ζητηθεί κατά τη διάρκεια των άτυπων επαφών.
- (12) Με επιστολή της 20ής Απριλίου 2004, που πρωτοκολλήθηκε στις 21 Απριλίου 2004, και της 24ης Μαΐου 2004, που πρωτοκολλήθηκε στις 25 Μαΐου 2004, οι ιταλικές αρχές διαβίβασαν στην Επιτροπή τις διευκρινίσεις που αναφέρθηκαν στην αιτιολογική σκέψη 11.
- (13) Με επιστολή της 21ης Ιουνίου 2004⁽¹⁾ και της 10ης Σεπτεμβρίου 2004 (διόρθωση της προηγούμενης επιστολής, που συντάχθηκε βάσει των σχολίων που διατύπωσαν οι ιταλικές αρχές σε επιστολή που διαβιβάστηκε από τη Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις 7 Ιουλίου 2004 και που πρωτοκολλήθηκε στις 12 Ιουλίου 2004)⁽²⁾, η Επιτροπή ενημέρωσε την Ιταλία για την απόφασή της να μην προβάλει αντιρρήσεις σχετικά με το άρθρο 99 παράγραφος 2 στοιχείο β) (όσον αφορά τον γεωργικό τομέα) και τα άρθρα 107, 110⁽³⁾, 112, 120, 122 και 135 του νόμου αριθ. 32/2000, και να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με τις ενισχύσεις βάσει του άρθρου 99 παράγραφος 2 στοιχείο α) (όσον αφορά τον γεωργικό τομέα) και του άρθρου 124 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου (για ορισμένες ενώσεις παραγωγών)⁽⁴⁾.
- (14) Η απόφαση της Επιτροπής να κινήσει τη διαδικασία δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*⁽⁵⁾. Η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν παρατηρήσεις σχετικά με το εν λόγω καθεστώς ενισχύσεων.
- (15) Η Επιτροπή δεν έλαβε παρατηρήσεις από τρίτους ενδιαφερόμενους σχετικά με το θέμα.

II. ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ

- (16) Στο άρθρο 99 παράγραφος 2 στοιχείο α) του νόμου αριθ. 32/2000 προβλέπεται η καταβολή επιχορηγήσεων σε πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες κοινοπραξίες πιστωτικών εγγυήσεων [«consorzi fidi»] (με άλλα λόγια σε κοινοπραξίες πιστωτικών εγγυήσεων και τους συνεταιρισμούς τους) για τη σύσταση ή ενοποίηση επισφαλών κεφαλαίων προορισμός των οποίων είναι η παροχή εγγυήσεων, προκειμένου να παρέχονται χρηματοδοτήσεις από χρηματοπιστωτικές εταιρείες και ιδρύματα, από εταιρείες χρηματοδοτικής μίσθωσης, από εταιρείες εκχώρησης πιστώσεων επιχειρήσεων και από εξωτραπεζικούς οργανισμούς⁽⁶⁾.
- (17) Οι επιχορηγήσεις αυτής της μορφής, που δεν είναι δυνατόν να παρέχονται σωρευτικά με άλλα καθεστώτα που επιδιώκουν ανάλογους στόχους και τα οποία χρηματοδοτούνται από μέρος της επιχορήγησης ύψους 20 000 000 EUR που προβλέπεται να διατεθεί για το σύνολο των μέτρων βάσει του άρθρου 99, παραχωρούνται στις κοινοπραξίες πιστωτικών εγγυήσεων που υποβάλλουν σχετική αίτηση. Η αξία τους δεν μπορεί να υπερβεί το συνολικό ποσό που προσυπογράφεται από τα μέλη και από τους οργανισμούς που υποστηρίζουν τις κοινοπραξίες.
- (18) Οι εγγυήσεις, με τη στενή έννοια του όρου, πρέπει να επιτρέπουν στους δικαιούχους να έχουν ευχερέστερη πρόσβαση στις πιστώσεις (δεδομένου ότι περίπου 70 % των επιχειρήσεων οι οποίες δραστηριοποιούνται στον γεωργικό τομέα στη Σικελία αποτελούν μικρές επιχειρήσεις, μερικές από αυτές μπορεί να μην είναι σε θέση να προχωρήσουν στη σύσταση των απαραίτητων ασφαλειών για να καλύψουν ένα δάνειο ή να λάβουν κάποια εγγύηση). Εμφανίζουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:
- το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης υπολογίζεται με βάση τη μεθοδολογία που καθορίζεται στο δεύτερο εδάφιο του σημείου 3.2 της ανακοίνωσης της Επιτροπής για την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης ΕΚ στις κρατικές ενισχύσεις με τη μορφή εγγυήσεων⁽⁷⁾,
 - δεν μπορούν να καλύπτουν ποσοστό μεγαλύτερο από το 80 % του δανείου, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις των σημείων 3.3 και 3.4 της εν λόγω ανακοίνωσης,
 - πρέπει να παρέχονται για πράξεις, τα χαρακτηριστικά των οποίων (ποσοστό ενίσχυσης, δικαιούχοι και στόχοι) συμφωνούν με τις διατάξεις των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας⁽⁸⁾, σε φερέγγυες επιχειρήσεις που βρίσκονται σε καλή χρηματοοικονομική κατάσταση, σύμφωνα με τις ρυθμίσεις των σημείων 3.5 και 5.2 της προαναφερθείσας Ανακοίνωσης,
 - πρέπει να αφορούν μόνο τα δάνεια που χορηγούνται στο πλαίσιο, αλλά και σύμφωνα με τους όρους των καθεστώτων που έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή,
 - η εκκαθάριση τους τελεί υπό τον όρο της υπαγωγής του οφειλέτη στην εφαρμογή των νομικών διαδικασιών που καθορίζονται σε περίπτωση αφερεγγυότητας (κήρυξη της δικαιούχου επιχείρησης υπό καθεστώς πτώχευσης κ.λπ.),
 - μπορούν να καρπώνονται τα οφέλη τους ακόμα και εκείνα τα μέρη που δεν προσχωρούν στις κοινοπραξίες (η ιδιότητα μέλους των τελευταίων παραμένει ανοικτή σε όλους τους φορείς στον τομέα της γεωργίας χωρίς κανένα περιορισμό)⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Επιστολή SG-Greffe (2004) D/202440 της 21.6.2004.

⁽²⁾ Επιστολή SG-Greffe (2004) D/203974 της 10.9.2004.

⁽³⁾ Η απόφαση περιέχει εντούτοις συστάσεις σχετικά με το εν λόγω άρθρο.

⁽⁴⁾ Το άρθρο 124 του νόμου αριθ. 32/2000 περιείχε επίσης ένα μέτρο ενίσχυσης στην παράγραφο 3, αλλά η Επιτροπή καθόρισε ότι επρόκειτο για εθνικό μέτρο ενίσχυσης το οποίο προβλεπόταν ρητά από κανονισμό βάσει του οποίου θεσπιζόταν κοινή οργάνωση των αγορών και ότι, επομένως, δεν χρειαζόταν να εξεταστεί περαιτέρω.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 52 της 2.3.2005, σ. 23.

⁽⁶⁾ Οι διατάξεις αυτές ισχύουν τόσο για τον τομέα της γεωργίας, όσο και της αλιείας. Στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας που προβλέπεται από το άρθρο 88 παράγραφος 2 της συνθήκης και στην παρούσα απόφαση γίνεται παραπομπή μόνο στον τομέα της γεωργίας επειδή, στην επιστολή της 24ης Μαΐου 2005 που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 12, η Διεύθυνση Αλιείας της Σικελίας δήλωσε ότι, σε κάποια μεταγενέστερη ημερομηνία, θα γινόταν χωριστή ανακοίνωση για τον αλιευτικό τομέα.

⁽⁷⁾ ΕΕ C 71 της 11.3.2000, σ. 14.

⁽⁸⁾ ΕΕ C 232 της 12.8.2000, σ. 17.

⁽⁹⁾ Τα κριτήρια αυτά δεν καθορίζονται στο άρθρο 99, αλλά κοινοποιήθηκαν στις περαιτέρω πληροφορίες που χορηγήθηκαν από τις ιταλικές αρχές.

(19) Το άρθρο 124 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου αριθ. 32/2000 προβλέπει τις επιχορηγήσεις που καταβάλλονται για την έναρξη άσκησης δραστηριοτήτων όσον αφορά τις οργανώσεις των παραγωγών που αναγνωρίζονται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾. Οι ενισχύσεις αυτής της μορφής, που χορηγούνται επί χρονικό διάστημα μιας πενταετίας, καλύπτουν κατά το πρώτο έτος ποσοστό 100 % των δαπανών που αναλαμβάνονται από την οργάνωση και πρέπει να μειώνονται κατά 20 % ετησίως κατά τα επόμενα έτη, φτάνοντας στο μηδέν στο τέλος αυτής της περιόδου. Εξάλλου, δεν επιτρέπεται να χορηγούνται ενισχύσεις μετά από το πέμπτο έτος, αλλά ούτε και μια επταετία μετά από την αναγνώριση της οργάνωσης. Οι ενισχύσεις χρηματοδοτούνται από μέρος της επιχορήγησης συνολικού ύψους 3 615 198 EUR που προορίζεται για το σύνολο των μέτρων τα οποία προβλέπονται στο άρθρο 124.

(20) Στην επιστολή τους της 13ης Αυγούστου 2003, οι ιταλικές αρχές διακήρυξαν την πρόθεσή τους να τροποποιήσουν το νόμο κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να καταστούν οι διαδικασίες παραχώρησης των ενισχύσεων σύμφωνες με εκείνες που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72. Διευκρίνισαν επίσης ότι θα ήταν σε θέση να επωφεληθούν από τις ενισχύσεις μόνο οι ακόλουθες οργανώσεις:

— η οργάνωση ASPROSUD της Messina, που αναγνωρίστηκε στις 13 Μαρτίου 1992, για το τέταρτο και πέμπτο έτος μετά την αναγνώριση (1995 και 1996),

— η οργάνωση Sicilia Verde της Bagheria, που αναγνωρίστηκε στις 8 Ιουλίου 1993, για το τρίτο, τέταρτο και πέμπτο έτος μετά την αναγνώριση (1996, 1997 και 1998),

— η οργάνωση AGRISUD της Vittoria, που αναγνωρίστηκε στις 15 Νοεμβρίου 1994, για το δεύτερο, τρίτο, τέταρτο και πέμπτο έτος μετά την αναγνώριση (1996, 1997, 1998 και 1999),

— η οργάνωση APRO FRUS του Capo d'Orlando, που αναγνωρίστηκε στις 23 Νοεμβρίου 1990, για το τέταρτο και πέμπτο έτος μετά την αναγνώριση (1994-1995 και 1995-1996).

III. ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 88 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ

(21) Η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης, όσον αφορά τις ενισχύσεις βάσει του άρθρου 99 παράγραφος 2 στοιχείο α) και του άρθρου 124 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου αριθ. 32/2000 (όσον αφορά στον τομέα της γεωργίας, στην πρώτη περίπτωση, και όσον αφορά τις οργανώσεις ASPROSUD, Sicilia Verde και APRO FRUS, στη δεύτερη) διότι διατηρούσε αμφιβολίες κατά πόσο ήταν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.

(22) Όσον αφορά τις ενισχύσεις που προβλέπονται για τον τομέα της γεωργίας σύμφωνα με το άρθρο 99 παράγραφος 2 στοιχείο α) του νόμου αριθ. 32/2000, η ίδια η αρχή της

παραχώρησης εγγύησης προϋποθέτει την ύπαρξη δανείου· ο κατάλογος των καθεστώτων στα οποία είναι δυνατόν να εφαρμόζεται η παροχή εγγυήσεων, ο οποίος διαβιβάστηκε από τις ιταλικές αρχές μετά από σχετικό αίτημα των υπηρεσιών της Επιτροπής, περιλάμβανε διάφορα καθεστώτα που θα ήταν δύσκολο να χρηματοδοτηθούν μέσω δανείων, λαμβανομένης υπόψη της φύσης των μέτρων που είχαν προβλεφθεί (παραδείγματος χάριν, ήταν δύσκολο να γίνει αντιληπτό πώς οι ενισχύσεις που προορίζονταν να καλύψουν τα ασφαλιστρα στον τομέα της γεωργίας θα μπορούσαν να λάβουν μορφή δανείου).

(23) Ένα άλλο στοιχείο που εξώθησε την Επιτροπή να τρέφει αμφιβολίες κατά πόσο ήταν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις βάσει του άρθρου 99 παράγραφος 2 στοιχείο α) του νόμου αριθ. 32/2000 ήταν και η δυνατότητα χορήγησής τους σε συνδυασμό με την εφαρμογή των μέτρων που προβλέπονταν από το άρθρο 124 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου. Η Επιτροπή δεν μπορούσε να αποφύγει τις αμφιβολίες σχετικά με το συμβιβάσιμο χαρακτήρα τους, από τη στιγμή που εξακολουθούσαν επίσης να υπάρχουν επιφυλάξεις ως προς την επιλεξιμότητα των ενισχύσεων σύμφωνα με το άρθρο 124 παράγραφοι 1 και 2.

(24) Τέλος, η Επιτροπή δεν διέθετε πληροφορίες για τον τρόπο με τον οποίο οι ιταλικές αρχές θα έλεγχαν ότι ο συνδυασμός του πιθανού στοιχείου ενίσχυσης των εγγυήσεων και των ενισχύσεων για καθεστώτα στα οποία εφαρμόζονταν εγγυήσεις αυτού του είδους δεν οδηγεί σε υπέρβαση των επιλέξιμων ποσοστών ενίσχυσης σε σχέση με τα εν λόγω καθεστώτα.

(25) Όσον αφορά τις ενισχύσεις που προβλέπονται στο άρθρο 124 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου αριθ. 32/2000, οι ιταλικές αρχές είχαν διευκρινίσει ότι αποκλειστικός προορισμός τους ήταν ο διακανονισμός των καθυστερούμενων πληρωμών για τις επιχορηγήσεις προς τις οργανώσεις των παραγωγών που είχαν αναγνωρισθεί σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72. Οι επιχορηγήσεις αυτές έπρεπε να έχουν ήδη πληρωθεί, αλλά αυτό δεν συνέβη επειδή το ΕΓΤΠΕ δεν είχε εγγυηθεί την οικονομική κάλυψη για τις οικονομικές υποχρεώσεις που είχαν αναληφθεί σε ιταλικό επίπεδο.

(26) Οι ιταλικές αρχές είχαν προσθέσει ότι από την ενίσχυση θα μπορούσαν να επωφεληθούν μόνο οι οντότητες που είχαν αποκτήσει το δικαίωμα ενίσχυσης πριν από τις 21 Νοεμβρίου 1996 [ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽²⁾ που αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72] και δεν είχαν χάσει το δικαίωμα εκείνο.

(27) Όπως μπόρεσε να διαπιστώσει η Επιτροπή, με την ευκαιρία της εξέτασης του φακέλου της ενίσχυσης δυνάμει του άρθρου 53 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, τα δικαιώματα που είχαν αποκτήσει οι οργανώσεις παραγωγών πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, κατ'

⁽¹⁾ ΕΕ L 118 της 20.5.1972, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1.

εφαρμογή του άρθρου 14 του τίτλου Ια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, διατηρούνται μέχρις εξαντλήσεώς τους, και ότι, εάν πληρούνται όλοι οι όροι σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, οι εθνικές ενισχύσεις που ενδεχομένως χορηγούνται βάσει του ίδιου άρθρου είναι αυτοδικαίως συμβιβάσιμες με τους κανόνες που διέπουν την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών και δεν πρέπει πλέον να υπόκεινται σε περαιτέρω εξέταση υπό το φως των διατάξεων που ισχύουν για τις κρατικές ενισχύσεις ⁽¹⁾.

- (28) Βάσει των εκτιμήσεων αυτών, οι ιταλικές αρχές δεσμεύτηκαν να τροποποιήσουν τις διαδικασίες που προβλέπονται για την παραχώρηση των ενισχύσεων, έτσι ώστε να εναρμονιστούν με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 (βλέπε σημεία 19 και 20). Εντούτοις, όπως επισήμανε η Επιτροπή, με βάση τον κατάλογο των δικαιούχων που χορηγήθηκε από τις ιταλικές αρχές, για τις οργανώσεις που αναφέρονται στο σημείο 21, οι ενισχύσεις που είχαν καθοριστεί να καταβάλλονταν πολύ μετά από την παρέλευση της επταετούς προθεσμίας από την αναγνώριση της οργάνωσης και, κατά συνέπεια, δεν επρόκειτο πλέον να πληρούνται όλοι οι όροι του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 (δεδομένου ότι σε έναν από αυτούς καθορίζεται ότι οι ενισχύσεις οφείλουν να έχουν καταβληθεί εντός πέντε ετών, μέσα στην επταετία μετά την αναγνώριση) και ότι, κατά συνέπεια, η ενίσχυση πρέπει να εξετάζεται υπό το πρίσμα των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης.
- (29) Στο πλαίσιο αυτής της εξέτασης, υπό το πρίσμα των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, δεδομένου ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 είχε καταργηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96, η χορήγηση ενισχύσεων βάσει ενός πλέγματος διατάξεων που δεν ισχύει πλέον σε οργανώσεις τα δικαιώματα των οποίων έχουν παραγραφεί (με αποτέλεσμα να είναι ανεφάρμοστο το άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, όπως υπενθυμίζεται στο σημείο 27) θα παρακόλυε τη λειτουργία των μηχανισμών για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών που καθιερώνονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2200/96. Δυνάμει του σημείου 3.2 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας, η Επιτροπή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να εγκρίνει ενισχύσεις που είναι ασυμβίβαστες με τις διατάξεις που διέπουν την κοινή οργάνωση των αγορών ή οι οποίες θα παρακόλυαν την εύρυθμη λειτουργία των εν λόγω αγορών.
- (30) Συνεπώς, η Επιτροπή δεν ήταν δυνατόν να μην τρέφει αμφιβολίες κατά πόσο οι εν λόγω ενισχύσεις ήταν συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά.
- (31) Οι αμφιβολίες αυτές ενισχύθηκαν και από το γεγονός ότι η ενίσχυση που χορηγείται υπό τις περιστάσεις που περιγράφονται θα αποτελούσε ενίσχυση με αναδρομική ισχύ, η οποία απαγορεύεται ρητά σύμφωνα με το σημείο 3.6 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας, δεδομένου ότι στερείται

παντελώς του απαραίτητου στοιχείου κινήτρου που πρέπει να χαρακτηρίζει την ενίσχυση στο γεωργικό τομέα, με εξαίρεση τις ενισχύσεις αντισταθμιστικού χαρακτήρα.

- (32) Τέλος, η Επιτροπή έτρεφε επίσης αμφιβολίες ως προς τη βασιμότητα του επιχειρήματος ότι το ΕΓΤΠΕ δεν θα είχε εγγυηθεί την οικονομική κάλυψη των υποχρεώσεων που αναλήφθηκαν σε ιταλικό επίπεδο, δεδομένου ότι η συγχρηματοδότηση της σύστασης οργανώσεων παραγωγών συνεπάγεται την αυτόματη επιστροφή, εκ μέρους του ΕΓΤΠΕ, μέρους της ενίσχυσης που εγκρίθηκε στα πλαίσια της κοινής οργάνωσης της αγοράς.

IV. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

- (33) Με επιστολή της 26ης Αυγούστου 2004, που πρωτοκολλήθηκε στις 30 Αυγούστου 2004, της 24ης Νοεμβρίου 2004, που πρωτοκολλήθηκε στις 26 Νοεμβρίου 2004, και της 26ης Οκτωβρίου 2005, που πρωτοκολλήθηκε στις 28 Οκτωβρίου 2005, η Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ιταλίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση κοινοποίησε στην Επιτροπή την απάντηση των ιταλικών αρχών στην κίνηση της διαδικασίας βάσει του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης σε σχέση με την ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 99 παράγραφος 2 στοιχείο α) και το άρθρο 124 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου αριθ. 32/2000 (όσον αφορά τον τομέα της γεωργίας, στην πρώτη περίπτωση, και αφορά τις οργανώσεις Asprosud, Sicilia Verde και APRO FRUS, στη δεύτερη).
- (34) Στην επιστολή τους της 26ης Αυγούστου 2004, οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν τα ακόλουθα αιτήματα και παρατηρήσεις σχετικά με την ενίσχυση που προβλέπεται σύμφωνα με το άρθρο 99 παράγραφος 2 στοιχείο α) του νόμου αριθ. 32/2000:
- ζήτησαν να αφαιρεθούν από τον κατάλογο ορισμένα καθεστώτα που συμπεριλαμβάνονται στον κατάλογο που αναφέρεται στο σημείο 22, δεδομένου ότι είχε διαπιστωθεί ότι δεν θα μπορούσαν στην πράξη να χρηματοδοτηθούν μέσω δανείων,
 - διευκρίνισαν ότι, για τα καθεστώτα που περιλαμβάνονται ακόμα στον προαναφερθέντα κατάλογο, η εγγύηση θα αφορούσε μόνο το ιδιωτικό μέρος της επένδυσης όπου το καθεστώς είχε ήδη εγκριθεί και χρηματοδοτηθεί, και το συνολικό επιλέξιμο ποσό όπου το καθεστώς είχε ήδη εγκριθεί αλλά δεν είχε ακόμα χρηματοδοτηθεί, αλλά όπου, ανεξάρτητα από την εξεταζόμενη περίπτωση, το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της εγγύησης δεν θα μπορούσε να υπερβεί το μέγιστο όριο της ενίσχυσης που επιτρεπόταν να χορηγηθεί βάσει του εξεταζόμενου καθεστώτος (προβλεπόταν η διενέργεια ελέγχων σε δείγμα τουλάχιστον 5 % των αυτοπιστοποιήσεων που ζητήθηκαν από τους δικαιούχους),

⁽¹⁾ Η προσέγγιση αυτή είχε ήδη ακολουθηθεί αναφορικά με τις ενισχύσεις που είχαν προβλεφθεί σε εθνικό επίπεδο για τις ενώσεις παραγωγών σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου — βλέπε τον φάκελο ενισχύσεων N 157/2000, ο οποίος έκλεισε με την επιστολή SG(2001) D/288558 της 16.5.2001.

— επιβεβαίωσαν ότι θα κατήρτιζαν τους κανόνες εφαρμογής για το άρθρο 99 παράγραφος 2 στοιχείο α) του νόμου αριθ. 32/2000 και ότι οι εν λόγω κανόνες θα περιλάμβαναν τον προαναφερθέντα κατάλογο.

(35) Στην ίδια επιστολή, οι ιταλικές αρχές διατύπωσαν τις ακόλουθες παρατηρήσεις σχετικά με τις ενισχύσεις που προβλέπεται να χορηγηθούν στις τρεις οργανώσεις που αναφέρονται στο σημείο 21, σύμφωνα με το άρθρο 124 παράγραφος 1 και 2 του νόμου αριθ. 32/2000:

— υποστήριξαν ότι, κατά την άποψή τους, η θέση που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή στα πλαίσια του φακέλου N 157/2000 έπρεπε να ακολουθηθεί και στην προκειμένη περίπτωση και ότι οι ενισχύσεις που προορίζονταν για τις εν λόγω τρεις οργανώσεις δεν έπρεπε να αποτελέσουν αντικείμενο εξέτασης υπό το πρίσμα των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης,

— επικαλέστηκαν τις διατάξεις του άρθρου 53 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96, βάσει του οποίου τα δικαιώματα που έχουν αποκτήσει οι οργανώσεις παραγωγών διατηρούνται μέχρις εξαντλήσεώς τους (και επομένως μέχρι την τελική τακτοποίηση της επιχορήγησης), ώστε να τονιστεί ότι το δικαίωμα αποκτήθηκε όταν η οργάνωση υπέβαλε αίτηση όπως απαιτείται, και ότι στην εξεταζόμενη περίπτωση όλες οι αιτήσεις υποβλήθηκαν εντός της προθεσμίας των επτά ετών από την αναγνώριση και ότι το δικαίωμα δεν θα μπορούσε να θιγεί από την καθυστέρηση που οφείλεται στην τακτική των δημόσιων αρχών, οι οποίες επιδιώκουν εν γένει να βρουν τους κατάλληλους πόρους για να επιτευχθεί η διευθέτηση των ενισχύσεων,

— επιβεβαίωσαν την τροποποίηση στο νόμο αριθ. 32/2000 που αναφέρθηκε στο σημείο 20.

(36) Με την επιστολή που παραλήφθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2004, οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν αντίγραφο του άρθρου 12 του περιφερειακού νόμου αριθ. 15 της 5ης Νοεμβρίου 2004 (εφεξής: «ο νόμος αριθ. 15/2004»), που τροποποιεί, μεταξύ άλλων, τα άρθρα 99 και 124 του νόμου αριθ. 32/2000.

(37) Όσον αφορά το άρθρο 99 του νόμου αριθ. 32/2000, το άρθρο 12 παράγραφος 2 και 4 του νόμου αριθ. 15/2004 διέυρνε τον αριθμό των πιθανών δικαιούχων για τα μέτρα που προβλέπονται σε μη συμμετέχουσες επιχειρήσεις οι οποίες επωμίζονται τα βάρη των διοικητικών εξόδων που συνδέονται με την παροχή εγγύησης και καθόρισε ότι, για την περίοδο 2000-2006, το μέγιστο ποσό που προορίζεται για τα μέτρα που καθορίζονται στο άρθρο ανέρχεται σε 20 εκατ. EUR.

(38) Εν τω μεταξύ, το άρθρο 12 παράγραφος 8 του νόμου αριθ. 15/2004 εισήγαγε μια νέα παράγραφο 2 στο άρθρο 124 του νόμου αριθ. 32/2000, που αντικαθιστά τις διαδικασίες για τη χορήγηση των ενισχύσεων που περιγράφονται στο σημείο 19 ανωτέρω με τις διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72.

(39) Αυτή η νέα παράγραφος 2, που προστέθηκε στο άρθρο 124 του νόμου αριθ. 32/2000 υποκαθιστώντας την υφιστάμενη παράγραφο που οι ιταλικές αρχές είχαν αναλάβει τη δέσμευση να τροποποιήσουν (βλέπε σημείο 20), διατυπώνεται ως εξής:

«Σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, το μέγιστο ποσό της ενίσχυσης αυτής ανέρχεται σε 5 % (για το πρώτο και δεύτερο έτος), σε 4 % (για το

τρίτο έτος), σε 3 % (για το τέταρτο έτος) και σε 2 % (για το πέμπτο έτος) της αξίας της παραγωγής που διοχετεύεται στο εμπόριο με πρωτοβουλία της οργάνωσης παραγωγών. Το ποσό της ενίσχυσης δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση να υπερβεί τις πραγματικές δαπάνες για τη σύσταση και διοικητική λειτουργία της οργάνωσης. Δεν επιτρέπεται να καταβληθεί καμία ενίσχυση για τις δαπάνες που αναλαμβάνονται μετά την παρέλευση πέντε ετών ή περισσότερο από επτά έτη μετά την αναγνώριση.»

(40) Στην επιστολή τους που παραλήφθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2005, οι ιταλικές αρχές γνωστοποίησαν ότι το άρθρο 99 παράγραφος 2 στοιχείο α) του νόμου αριθ. 32/2000 καταργήθηκε από το άρθρο 23 του περιφερειακού νόμου αριθ. 11 της 21ης Σεπτεμβρίου 2005 και ανήγγειλαν την απόσυρση της σχετικής ανακοίνωσης.

V. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

(41) Σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 1 της συνθήκης, οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές.

(42) Τα μέτρα που εξετάζονται στην προκειμένη περίπτωση ανταποκρίνονται στον ορισμό αυτό δεδομένου ότι χρηματοδοτούνται από δημόσιους πόρους, ευνοούν την παραγωγή ορισμένων αγαθών (π.χ. των σποροκηπευτικών) και μπορούν να επηρεάσουν τις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές, εάν ληφθεί υπόψη η θέση που κατέχει η Ιταλία στις εν λόγω αγορές (όσον αφορά τα φρούτα —εξαιρουμένων των εσπεριδοειδών— η παραγωγή της Ιταλίας κατά το 2005 ανήλθε σε 11 443 000 τόνους, γεγονός που την καθιστά το μεγαλύτερο παραγωγό φρούτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση).

(43) Μολαταύτα, στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 87 παράγραφοι 2 και 3 της συνθήκης, ορισμένα μέτρα μπορούν, κατά παρέκκλιση, να θεωρηθούν συμβίβαστα με την κοινή αγορά.

(44) Στη συγκεκριμένη περίπτωση, λαμβανομένων υπόψη των μέτρων που αναλύθηκαν προηγουμένως, η μοναδική παρέκκλιση που θα μπορούσε να εφαρμοστεί είναι εκείνη του άρθρου 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, δύναμι της οποίας είναι δυνατό να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή ορισμένων οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο αντίθετο προς το κοινό συμφέρον.

(45) Η Επιτροπή διαπιστώνει καταρχάς ότι το άρθρο 99 παράγραφος 2 στοιχείο α) του νόμου αριθ. 32/2000 καταργήθηκε χωρίς καν να εφαρμοστεί (λαμβάνοντας υπόψη το ανασταλτικό αποτέλεσμα που συνδέεται με την κίνηση της διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 88 παράγραφος της συνθήκης) και ότι οι ιταλικές αρχές απέσυραν τη σχετική ανακοίνωση, πράγμα που καθιστά περιττή οποιαδήποτε εξέταση της δυνατότητας εφαρμογής των διατάξεων παρέκκλισης που προβλέπεται από το άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.

- (46) Όσον αφορά την ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 124 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου αριθ. 32/2000, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι διαδικασίες για τη χορήγηση των ενισχύσεων εναρμονίστηκαν με τις διατάξεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3284/83 του Συμβουλίου της 14ης Νοεμβρίου 1983 περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾ με τη βοήθεια των διατάξεων της νέας παραγράφου 2 του άρθρου 124 του νόμου αριθ. 32/2000, η οποία θεσπίστηκε με το άρθρο 12 του νόμου αριθ. 15/2004.
- (47) Από την ημερομηνία θέσπισης του νόμου αυτού, οι ενισχύσεις στις οργανώσεις παραγωγών διέπονται από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96.
- (48) Όπως υποδεικνύεται στο σημείο 27, το άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 καθορίζει ότι τα δικαιώματα που έχουν αποκτήσει οι οργανώσεις παραγωγών πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, κατ' εφαρμογή του άρθρου 14 του τίτλου Ια του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, διατηρούνται μέχρις εξαντλήσεώς τους, υπό τον όρο ότι πληρούνται οι όροι του άρθρου 14.
- (49) Οι διατάξεις του νέου άρθρου 124 παράγραφος 2 του νόμου αριθ. 32/2000, όπως καθιερώνεται από το άρθρο 12 του νόμου αριθ. 15/2004 συμμορφώνονται με τους όρους του προαναφερθέντος άρθρου 14 και εξασφαλίζουν στην πράξη τον αποκλεισμό οποιασδήποτε οργάνωσης παραγωγών που δεν πληροί τους όρους αυτούς. Δεδομένου ότι, στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72, οι κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις εφαρμόζονταν μόνο εντός των ορίων που καθορίζονταν από το Συμβούλιο και ο ίδιος ο κανονισμός περιείχε στο άρθρο 14 μια άμεσα εφαρμοστέα διάταξη που επέτρεπε την καταβολή εθνικών ενισχύσεων υπό τον όρο ότι πληρούνται ορισμένοι όροι οι οποίοι συνέτρεχαν τη δεδομένη στιγμή, οι επίμαχες εθνικές ενισχύσεις δεν πρέπει πλέον να αποτελούν αντικείμενο εξέτασης υπό το φως των διατάξεων που εφαρμόζονται στις κρατικές ενισχύσεις.
- (50) Κατά συνέπεια, οι άλλες αμφιβολίες που είχε εκφράσει η Επιτροπή τη στιγμή της κίνησης της διαδικασίας καθίστανται επίσης άνευ αντικειμένου.

VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

- (51) Δεδομένου ότι το άρθρο 99 παράγραφος 2 στοιχείο α) του νόμου αριθ. 32/2000 έχει καταργηθεί, η Επιτροπή δεν είναι υποχρεωμένη να αποφανθεί εάν οι ενισχύσεις οι οποίες προ-

βλέπονται σε αυτό είναι συμβιβάσιμες με την κοινή αγορά. Κατά συνέπεια, η διαδικασία που κινήθηκε αναφορικά με τις εν λόγω διατάξεις, η οποία είναι άνευ αντικειμένου, δύναται να περατωθεί.

- (52) Δεδομένου ότι το άρθρο 124 παράγραφος 2 του νόμου αριθ. 32/2000, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 12 του νόμου αριθ. 15/2004, εναρμονίζει τις ενισχύσεις που προβλέπονται για τις οργανώσεις παραγωγών με τις διατάξεις του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 και ότι οι ενισχύσεις αυτής της μορφής, υπό τις περιστάσεις αυτές, θεωρούνται αυτομάτως συμβιβάσιμες με τους κανόνες που διέπουν την κοινή οργάνωση των αγορών και δεν πρέπει πλέον να αποτελέσουν αντικείμενο εξέτασης υπό το πρίσμα των διατάξεων που εφαρμόζονται στα θέματα των κρατικών ενισχύσεων, η διαδικασία που κινήθηκε αναφορικά με το θέμα είναι άνευ αντικειμένου και μπορεί ως εκ τούτου να περατωθεί,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Η διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης, η οποία κινήθηκε σχετικά με τις ενισχύσεις σύμφωνα με το άρθρο 99 παράγραφος 2 στοιχείο α) (όσον αφορά τον τομέα της γεωργίας) του περιφερειακού νόμου της Σικελίας αριθ. 32 της 23ης Δεκεμβρίου 2000, περατώνεται έχοντας καταστεί άνευ αντικειμένου, δεδομένου ότι η Ιταλία έχει αποσύρει την ανακοίνωση.

Άρθρο 2

Η διαδικασία του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης, η οποία κινήθηκε σχετικά με τις ενισχύσεις οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 124 παράγραφοι 1 και 2 (όπως έχουν τροποποιηθεί) του περιφερειακού νόμου της Σικελίας αριθ. 32 της 23ης Δεκεμβρίου 2000, περατώνεται έχοντας καταστεί άνευ αντικειμένου.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Ιταλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 28 Οκτωβρίου 2009.

Για την Επιτροπή
Mariann FISCHER BOEL
Μέλος της Επιτροπής

⁽¹⁾ ΕΕ L 325 της 22.11.1983, σ. 1.